

233

Πάκτωση

φ. 131^Γ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 11/ τὴν σήμερον / ἐπέσασιν εἰσὲ συνίβασιν ὃ τε ἀφέντης παπᾶ κὺρ Πέτρος Κυνηγὸς μετὸν υἱόν του τὸ / κὺρ Ἀνεγνώστην τὸν Δημητράκη καὶ κάμνου τὴν μπαροῦσαν πακτωσία. Ἦγου ὁ ἄνω / θεν κὺρ Ἀνεγνώστης δίνει τοῦ πατέρα του τοῦ ἄνωθεν παπᾶ κὺρ Πέτρου ρεάλια / τριάντα τρία ἡγου (νούμερο) 33/ καὶ ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τοῦ δίνει καὶ πακτώνει του.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 11/ τὴν σήμερον / ἐπέσασιν εἰσὲ συνίβασιν πακτωσίας ἡ κερά παπαδιά ἡ πρεσβυτέρα τοῦ ἀφέν / τη τοῦ παπᾶ κὺρ Πέτρου Κυνηγοῦ μετὸν υἱόν της τὸν κὺρ Ἀνεγνώστην τὸν Δημητράκην καὶ δί / νει της ὁ αὐτὸς υἱὸς της ὁ Δημητράκης ρεάλια τριάντα [[πεν]] τρία ἡτοιν (νούμερο) 33/ καὶ / ἡ ἄνωθεν κερά παπαδιά τοῦ δίνει πάλι τοῦ αὐτοῦ υἱοῦν της τοῦ Δημητράκην τὸ χωράφι / ὅπου ἔχειν ἀλλαξία ἀπὸ τὸν ἀφέντη τὸν Κόκκον τὸν Κωσταντάκην τὸ εὐρισκόμενον / εἰς τὸ μέρος τοῦ λειβαδίου τὸ σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Θεολογίτην τὸ ὅποῖο τοῦ τὸ πακ / τώνει διὰ τὰ ἄνωθεν τριάντα τρία ρεάλια νὰ τῷχην καὶ νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ καρπο / τρώγην ἕως ὅτου νὰ κρατῇ καὶ ἡ μητέρα του τὰ ἄνωθεν ρεάλια καὶ πάλι δίνοντάς / του τὰ τριάντα τριάν του ρεάλια νὰ παίρνη πάλι τὸ πρᾶμαν της ὀπίσων ἐδῶ πα / ρὼν καὶ ὁ ἄνωθεν παπᾶ κὺρ Πέτρος καὶ στέργειν τὸν μπαρόντα ταιριασμὸν εἰς μαρτυρίαν τῶν κάτωθε.

/ — παπᾶ Πέτρος Κυνηγὸς γράφω εἰς σ' ὄνομα τῆς πρεσβυτέρας μου πὼς στέργει — —

/ — παπᾶ Νικολὸς Μοσχόπουλος μάρτυρας ++ ἤδωκε τὰ ρεάλια καὶ πῆρε πάλι τὸ πρᾶμαν της

/ — Κωσταντῆς Μπάφος μάρτυρας τὰ ἄνωθε — — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα*

* Τὰ ἀνωτέρω κείμενα εἶναι διαγραμμένα, τὸ πρῶτο μετέσσερις πλάγιες εὐθεῖες, τὸ δεύτερο μετρεῖς.

